

عنوان مقاله:

همگون سازی آوایی در قرآن کریم و اثر آن در اختلاف قرائات

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 6، شماره 10 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

حسن خرقانی - دانشیار دانشگاه علوم اسلامی رضوی

خلاصه مقاله:

همگون سازی آوایی آن است که دو آوا روی هم تاثیر گذاشته و به هم نزدیک گردند و در صفات یا مخارج، همگون و همزنگ شوند. این کار هم تلفظ را ساده می سازد و هم در موسیقی سخن اثر می گذارد و انسجام و زیبایی آن را در پی دارد. همسان سازی آوایی یا نزدیک سازی صامت به صامت است که در قرآن در قالب پدیده هایی چون تبدیل سین به صاد، همسان شدن جهر و همس، ادغام و تبدیل نون به میم نمود دارد یا نزدیک سازی صائت به صائت است که مصوت های کوتاه به دلیل همجواری با مصوت کوتاه دیگری به آن تبدیل می شود و در این صورت گاه مصوت کوتاه به مصوت کشیده تبدیل می گردد و بر عکس، در موارد اندکی نیز صائت به صامت نزدیک می شود. این نوشتار در پی شناسایی فرایندهای همگون سازی آوایی در قرآن کریم و تبیین نقش آن در انسجام آوایی و اختلاف قرائات است. نتایج به دست آمده نشان می دهد بخش جالب توجهی از اختلاف قرائات به اختلاف قاریان در جاری ساختن قواعد همگون سازی آوایی بازمی گردد. قراء در جاری سازی این اصول، سلیقه هایشان متفاوت است. این کار به شیوه ادا بازمی گردد بدون آنکه در معنا اثری بگذارد. دیگر این اختلافات اموری زبانی و طبیعی است و به تواتر قرآن زیان نمی رساند.

کلمات کلیدی:

قرآن، همگون سازی آوایی، انسجام صوتی، اختلاف قرائات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1388514>

